

Nařízení vlády republiky Československé č. 235 ze dne 15. července 1921, kterým se provádí zákon ze dne 17. března 1921, č. 118 Sb. z. a n., o omezení práva stěhovacího.

Dle zákona ze dne 17. března 1921, č. 118 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. Přesídliti do těchto obcí a měst dovoleno jest do 31. prosince 1921 jen za podmínek, stanovených zákonem ze dne 17. března 1921, č. 118 Sb. z. a n., o omezení práva stěhovacího:

Do hlavního města Prahy se všemi obcemi a osadami, vyjmenovanými v § 1 zákona ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., Českých Budějovic, Hradce Králové, Liberce, Litoměřic, Pardubic, Plzně, Ústí nad Labem, Brna, Moravské Ostravy, Olomouce, Prostějova, Znojma, Opavy, Těšína, Bratislavy, Báňské Bystřice, Komárna, Košic, Lučence, Nitry, Nových Zámků, Prešova, Rimavské Soboty, Turč. Sv. Martina, Ružomberka a Lykavky, Trnavy, Žiliny.

§ 2. Hlavní město Praha s obcemi a osadami, vyjmenovanými v § 1 zákona ze dne 6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., a Ružomberk s Lykavkou tvoří bytové obvody podle § 1, odst. 2., zákona ze dne 17. března 1921, č. 118 Sb. z. a n.

§ 3. Pronajímání byty v obcích v § 1 jmenovaných osobám, které hodlají do obce přesídliti, jest dovoleno jen s podmínkou, že obdrží povolení ku přesídlení, ač nejde-li o osoby, které podle zákona povolení nepotřebují.

§ 4. Toto nařízení nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení.

§ 5. Ministru sociální péče se ukládá, aby toto nařízení provedl v dohodě s ministrem vnitra.

(Sb. z. a n. z 21. července 1921, část 58.)

Ochrana dělnická.

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 31. května 1921, č. 210 o utvoření ústřední komise domácí práce pro výrobu oděvu a prádla.

Ve smyslu § 9 zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. roku 1920, o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce, zřizují ústřední komisi domácí práce pro výrobu oděvu a prádla se sídlem v Praze.

Komise tato zahrnuje v sobě následující odvětví:

Konfekci oděvu, šití prádla, kožešnictví a čepičářství, výrobu nákrčníků, výšivkářství, šití a pletení slaměných klobouků, výrobu vlasových sítěk, modistství a výrobu umělých per.

Komise sestává z 9 členů a 9 náhradníků.

Předsedou ústřední komise jmenují:

Jana Hrizbyla, člena obchodní a živnostenské komory v Praze.

Členy této komise jmenují:

ve skupině a) zástupce podnikatelů: Ludvíka Bauera, továrníka v Prostějově na Moravě, Emila Roubíčka, továrníka v Praze VII., Aloise Hlaváčka, ředitele Tržnice kožešníků v Praze I.

ve skupině b) zástupce domácích dělníků: Jana Pulkrába, tajemníka v Praze, Jana Fáru, tajemníka v Praze, Milenu Kolářovu na Žižkově.

Ve skupině c) z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi odbytové, mzdové a pracovní poměry při výrobě oděvu a prádla: Jana Hrizbyla, člena obchodní

a živnostenské komory v Praze, Františka Lukase, odborného učitele v Brně, Cyrila Vlka, magistrátního radu v Praze.

Náhradníky jmenuji:

ve skupině a): JUDra Ludvíka Federera, továrníka v Praze II., Karla Micku, starostu společenstva rukavičkářů v Praze II., Jana Krčmu, továrníka v Klatovech.

Ve skupině b): Ludvíka Přikryla, kretčovského dělníka v Prostějově na Moravě, Františka Uhlíře, tajemníka v Praze, Jana Havlicu, krejčovského dělníka v Brně.

Ve skupině c): JUDra Aloise Donatha v Prostějově na Moravě, Josefa Farníka, odborného učitele v Brně, Jana Nováka, krejčího v Hradci Králové.

Funkční období členův a náhradníků komise trvá čtyři roky.

(Sb. z. a n. ze 14. června 1921, část 51.)

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 13. června 1921., č. 216, o mzdách za šití v konfekci textilního zboží objednaného pro vojenskou správu.

Komise pro krejčovské práce, zřízená podle ministerského nařízení ze dne 16. listopadu 1917, č. 448 ř. z., pokud se týče ministerského nařízení ze dne 9. března 1918, č. 91 ř. z., doplňující ustanovení vyhlášky ze dne 23. dubna 1920, č. 255 Sb. z. a n., usnesla se stanovití minimální sazby mzdové za šití dvou nově zavedených součástí stejnokrojových, a to čepic a kalhot vlněných takto:

V místech	Čepice vlněná dle nov. vz.		Kalhoty vlněné	
	dom. práce	dílen.práce	dom. práce	dílen.práce
	v korunách československých			
Velké Praze, Velkém Brně, Prostějově, Boskovicích a ve všech městech, v nichž sídlí obchodní a živnostenská komora.	2·40	2—	11·26	9·38
Ve všech ostatních místech	2·16	1·80	10·13	8·44

Tyto mzdové sazby platí pro čepice a kalhoty nového vzoru od doby, kdy bylo s jich šitím započato.

(Sb. z. a n. ze 17. června 1921, část 52.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. června 1921, č. 218, kterým se prodlužuje působnost nařízení o zachování služebních poměrů zaměstnanců podléhajících zákonu o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a zák. čl. XXXVII. z r. 1875 (obchodnímu zákonu).

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Působnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1919, č. 14 Sb. z. a n., ze dne 28. února 1919, č. 108 Sb. z. a n., a ze dne 17. prosince 1919, č. 675 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministerstva s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 13. května 1919, čís. 87/1919, uveřejněného v čís. 14. Úradných Novín z roku 1919, se změnami zavedenými vládním nařízením ze dne 24. června 1920, č. 395 Sb. z. a n., jež naposled prodloužena byla vládním nařízením ze dne 30. prosince 1920, č. 694 Sb. z. a n., do 31. června 1921, prodlužuje se do 31. prosince 1921.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jeho provedením pověřuje se ministr spravedlnosti.

(Sb. z. a n. z 27. června 1921, část 54.)

Sociální pojištění.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1921, č. 234, k provedení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2 a 3 Sb. z. a n. ex 1920, o odpočivných požitcích státních zaměstnanců.

Na základě zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1. Zvýšení odpočivných požitků vztahuje se zatím pouze na řádné pense a zaopatřovací požitky systému rakouského, kategorií uvedených v čl. I., § 1, jichž výplata byla převzata na účet našeho státu.

Zvýšení těchto požitků u jiných kategorií, jakož i pensí a požitků zaopatřovacích systému uherského na Slovensku a Podkarpatské Rusi provedeno bude nařízením zvláštními.

Které pense a požitky jest míti za řádné, budiž posuzováno dle analogie nařízení bývalého ministerstva financí ze dne 19. července 1910, č. 139 a 140 ř. z.

Stejně jsou řádnými i pense a požitky povolené na základě §§ 62, 63 a 176 služ. pragm., §§ 67 a 68 učitelské služ. pragm. a na základě nař. ze dne 20. června 1917, č. 265 ř. z., a nař. ze dne 22. dubna 1918, č. 148 ř. z. Byla-li zvýšení dle ustanovení uvedených v předchozí větě povolena na základě volného uvážení, přízná úřad příslušný dle § 8 tohoto nařízení v dohodě s příslušným finančním úřadem stejnoměrné zvýšení nově upravené pense neb požitků zaopatřovacích jen tehdy, pokud trvají podmínky, na jejich základě původní zvýšení povoleno. Pravidelné nově upravené pense vdovské a sirotčí i příspěvky na výchovu nesmějí však býti tímto způsobem zvýšeny více než o 50%. Bylo-li povoleno dříve zvýšení o dvě hodn. třídy, budiž povoleno zvýšení o 50%, a činilo-li dřívější zvýšení jednu hodn. třídu, o 30%.

§ 2. Pokud se týče započtení darů a přídaveků z milosti dle čl. I., § 1, posl. odst., budiž postupováno dle analogie nařízení bývalého ministerstva financí ze dne 19. července 1910, č. 139 a 140 ř. z.

§ 3. Případný rozdíl, kterým snad celkové požitky nynější převyšují celkové požitky nově upravené, budiž poukázán jako přídavek, a to jako přídavek k pensí, pokud jsou příčinou rozdílu upravené požitky pensijní, a jako přídavek k drahotním přídavkům, pokud příčinou jest úprava drahotních přídavků.

§ 4. Percipientům, jimž se jako civilní zaopatřovací požitky vyplácí rozdíl mezi vojenským a civilním požitkem, poukáže se na místo dosavadního rozdílu rozdíl mezi zvýšenou pensí civilní a pensí vojenskou.

Důsledně platí stejná zásada i co do rozdílu mezi vojenskými a civilními přídavky a výpomocemi příslušejícími na základě opatření vydaných důsledkem mimořádných poměrů. O poukazu třeba zpravit také vojenskou likvidaturu.

§ 5. Aby zabráněno bylo bráti dvoje drahotní přídavky jakéhokoliv druhu, jsou jak pensijní likvidatury, tak i místa vyplácející neb poukazující aktivní požitky povinny navzájem si sdělovati potřebné okolnosti za účelem nutného opatření.